

stærke protektionistiske Retning, hvori man er kommen til at gaa, ogsaa nødvendigvis maa paavirke ad flere Veie den Toldtarif, som vi ville fastsætte for os. For det Første forekommer det mig ganske naturligt, at i samme Forhold, hvori vor indenlandske Produktions Afsetning til Udlandet bliver umuliggjort eller i alt Fald vanskeliggjort ved andre Landes stærke Beskyttelsestold, i samme Forhold maa ogsaa Kravene paa i det Mindste at beholde det indenlandske Marked for vor indenlandske Industri blive saameget stærkere, og det bliver billigt, at man opfylder vor Industris Krav i saa Henseende. Men dertil kommer, at de fremmede Landes stærkere Beskyttelsestoldlovgivning har fremkaldt Forhold, som gjøre det endnu vanskeligere, end det ellers vilde være, for den indenlandske Industri at konkurrere med den fremmede. Det er det Forhold, som man jevnligst hører givet det Navn: „Den fremmede Overproduktion“, en Betegnelse, som jeg egentlig ikke tror er ganske korrekt; men hvad jeg for mit Vedkommende holder mig overbevist om, er, at den stærkere Beskyttelse, hvorunder den fremmede Produktionsvirksomhed arbejder, sætter den istand til at kaste et Overflud af Varer ud paa det fremmede Marked til billigere Priser, end man i det fremmede Land, der ikke kjenner til en lignende Beskyttelse, er istand til at producere til. Undertiden ere jo endogaa disse andre Landes Bestemmelser om Indførselstold paa den ene Side og Godtgjørelse ved Udførsel paa den anden Side saadanne, at der faktisk ligger en Udførselspræmie i dem, og det er ganske klart, at det er endnu vanskeligere for vor industrilike Virksomhed at konkurrere med Varer, som faktisk have en Udførselspræmie med, naar de vandre herind. Dette Hensyn til den almindelige protektionistiske Retning, der har gjort sig gjældende i Verden, vil spores paa mange Steder i det Forslag, jeg fremsætter i Dag, og som gaar videre i Beskyttelse af indenlandsk Virksomhed end det Forslag, der blev vedtaget her for 6 Aar siden.

Denne stærkere protektionistiske Retning i Verden medfører, saavidt jeg skjønner, ogsaa en stedse vøgende Trang til gennem særlige Handelsstraktater at skaffe os særlige Fordele for Produkter, der have større Betydning for vort Lands Udførsel, naturligvis mod at bringe tilsvarende Offre overfor vedkommende andet Lands Indførsel hos os. Jeg har tidligere havt Leilighed til at udtale mig mod dette System med særlige Handelsstraktater, men jeg skjønner ikke rettere, end at det staar i en nær Forbindelse

med hele den protektionistiske Retning, som man er slaæet ind paa, og at det bliver vanskeligere og vanskeligere at holde sig udenfor dette System med særlige Handelsstraktater, hvilket vi jo hidtil have gjort. Men skal man ind paa det, er det ogsaa ganske nødvendigt, at man har Noget og noget Klæffeligt at byde det Land, man vil slutte Handelsstraktat med, til Veberlag for de Fordele, man vil opnaa. Det vil vistnok være i frist Grindring hos dette Things ærede Medlemmer, hvor vanskelig hele Forhandlingen med Spanien var om Handelsstraktaten, og at det glippede at faae denne Handelsstraktat bragt til Virkelighed. Og hvorfor? Fordi vi desværre stode med saa lave Toldpositioner for de Varer, der interesserede Spanien, at den hyerligere Nedgang, der blev forlangt derfra, her blev anset for at være større, end vi kunde staa os ved at gaa ind paa. Ved en saadan Forhandling med et fremmed Land spørges der i Reglen ikke om, hvorledes dette Lands Varer behandles efter den almindelige Toldtarif; det anses for at være Noget, som man har givet paa Forhaand, men det, man skal kjøbe sig en Handelsstraktat for, er ved at gjøre særlige Offre. Men for at kunne gjøre særlige Offre uden at offere for Meget, maa man ogsaa have klæffelige Sætter for de Varer, som interessere de Lande, man særlig ønsker at træde i næriere Forbindelse med og slutte Handelsstraktat med. Det gjælder ikke blot de sydlige Lande f. Ex. Spanien, hvor Forsøget er gjort, men mislykket, men det gjælder endnu mere med Lande, der ligge os langt nærmere end dette. Jeg tænker særlig paa vort nærmeste Naboland Sverig, der jo i høi Grad har værret og vanskeliggjort Indførselen af danske Produkter i Landet gennem sin Toldtarif, og hvor forekommer det mig, den eneste Sandsynlighed for, at man skulde kunne opnaa bedre Villkaar for danske Varer, maa ligge deri, at vi ogsaa bringe Offre ved Indførselsafgiften af svenske Varer. Men opgave vi denne paa Forhaand eller ned sætte vi den væsentligt, vil det sige det Samme som, at man ikke har Betalingsmidlet mere i sin Haand. Ogsaa af dette Hensyn til eventuelle Handelspagte og Overenskomster vil der findes tydelige Spor i det foreliggende Forslag, i Modsetning til eller afvigende fra det, der sidst blev vedtaget i Landstinget.

Jeg har efter gammel Sædvane ledt Forslaget med udførlige Overfigter over, hvorledes det finantstelt vilde stille sig, naar Lovforslaget blev til Lov, men en saadan Oversigt kan jo vanskeligt bafæres paa Andet, end paa den hidtidige Indførsel,